

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1941 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående beräkning i vissa fall av anställningstid för pension enligt kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst.

I en den 14 februari 1941 dagtecknad proposition nr 77, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att i fråga om beräkning i vissa fall av anställningstid för pension enligt kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst utfärda bestämmelser i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen angivits.

Domänstyrelsen har framhållit, att i samband med statens inköp av enskilda företag och skogskomplex *skogsarbetare* ej sällan överginge i domänverkets tjänst. Enligt gällande bestämmelser vore skogsarbetare undantagna från tillämpningen av tjänstepensionsreglementet för arbetare den 30 juni 1934 (nr 443) och kunde erhålla pension endast enligt de mera summariska pensioneringsgrunder, som innefattades i kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585). Då jämlikt sistnämnda kungörelse såsom villkor för erhållande av pension gällde, att arbetaren vid den tidpunkt, då han uppnådde 60 års ålder, under en tid av minst 15 år varit anställd i statens tjänst, och enligt denna kungörelse — i motsats till vad som gällde vid tillämpning av tjänstepensionsreglementet för arbetare — någon tillgodoräkning av tjänstetid utom statens tjänst icke kunde ifrågakomma, kunde nu ifrågavarande skogsarbetare påräkna pension endast i den mån de vid övergången vore så unga, att de före 60 års ålder hunne uppnå 15 års statsanställning. Äldre skogsarbetare, som ej uppnådde dylik anställningstid, kunde däremot ej erhålla pension. *Industriarbetare*, som i samband med statens övertagande av enskilt företag överginge i domänverkets tjänst, bleve i regel berättigade till pension enligt tjänstepensionsreglementet för arbetare och kunde som tjänstår för pension få tillgodoräkna sig två tredjedelar av anställningstiden efter fyllda 21 år hos det enskilda företaget. Skogsarbetarna å inköpta fastigheter vore således i pensionshänseende ogynnsammare ställda än industriarbetarna. Därest skogsarbetarna hos sina förra arbetsgivare varit tillförsäkrade pensionsrätt, bleve denna ogynnsammare ställning än mer framträdande.

Domänstyrelsen har såsom sin uppfattning framhållit, att icke endast arbetare, som kunna pensioneras enligt tjänstepensionsreglementet för arbe-

tare, utan jämväl skogsarbetare och andra arbetare, å vilka kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) äger tillämpning, böra äga att för pension från domänverket tillgodoräkna sig anställning hos enskilt företag, som övertagits av domänverket. I anslutning härtill har domänstyrelsen gjort framställning i syfte *dels* att vid domänverket anställd arbetare, som i samband med statens övertagande av enskilt företag övergått i domänverkets tjänst, skulle efter prövning av domänstyrelsen kunna såsom anställningstid för erhållande av pension enligt nyssnämnda kungörelse tillgodoräknas jämväl anställningstiden efter fyllda 21 år i det enskilda företaget, *dels ock* att vad sålunda föreslagits skulle äga tillämpning jämväl å arbetare, som redan avgått, såvida avgången skett efter ikraftträdandet den 1 januari 1935 av omnämnda kungörelse, dock att sådan arbetare icke skulle äga att före tidpunkt, som kunde av Kungl. Maj:t fastställas, åtnjuta av de nya bestämmelserna föranledd pensionsförmån.

Föredragande departementschefen har ansett sig böra tillstyrka, att arbetare, varom nu är fråga, må efter särskild prövning kunna tillgodoräknas anställningstid hos enskilt företag, som övertagits av domänverket, för pension enligt förenämnda kungörelse den 7 december 1934. Dylik tillgodoräkning har synts böra kunna medgivas jämväl redan avgången arbetare, dock att denne i regel icke skulle få för tiden före statsmakternas slutliga beslut i ärendet åtnjuta därmed avsedd pensionsförmån.

Utskottet. Utskottet, som ej funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågasvarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 18 mars 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling*, Sandén, Leander, Andersson i Jäger*, Bodin i Visby, Nordenson* och Albertsson*; samt

från andra kammaren: herrar Holmgren*, Paulsen, K. A. Westman, Andersson i Munkaljungby, Hilding*, Sundberg, Ericsson i Kinna och Hallberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.